

Spørgsmaalet paa en hensigtsmæssigere og billigere Maade end efter de Projekter, der foreligger fra Regeringens Side. Om det er Tilfældet, skal jeg vel vogte mig for at udtale mig, eftersom jeg ikke har teknisk Forstand derpaa. Det hele, der ønskes fra de paagældendes Side, og det, jeg ønsker at støtte, er, at der foretages Undersøgelser af dette Projekt.

Det næste Punkt, Nr. 229, skal jeg gaa meget hurtigt hen over; det angaar Subventionen til en Dampskibsforbindelse mellem Limfjordsbøyerne og England gennem Thyborøn Kanalen, 25,000 Kr. Dette Spørgsmaal blev jo drøftet for en stor Del sammen med Høfde-spørgsmaalet, skønt det strengt taget ikke hører derhen; men det har dog en naturlig Sammenhæng dermed. Ved anden Behandling havde jeg Lejlighed til udførlig at udvise Udvalgets Grunde til at tage Sagen op. Den Gang havde vi kun taget den op til Samraad, og jeg gav en ret udførlig Udvikling af vore Grunde til at ønske, at der blev gjort noget i den Retning; og det erede Medlem for Lemvig har jo ogsaa udtalt sig ret indgaaende om Sagen, saa der er ikke nogen Grund til at komme tilbage til dens Enkeltheder. Det drejer sig her om at tilvejebringe en Forbindelse gennem Thyborøn Kanal mellem Limfjordsbøyerne og England, og denne Forbindelse skulde særlig gaa ud paa at fremme Eksporten af Fisk, Kød, Smør, Flæsk, Æg og Landbrugsprodukter i det hele taget; kun staar det mig ganske klart, at det er tvivlsomt, hvorvidt en saadan Route virkelig kan komme til at drives saaledes, som man forudsætter; det er der vel heller ingen, der kan paatage sig noget Ansvar for at sige, at den kan; der er kun Tale om en Mulighed, som adskillige af dem, som maa anses for nærmest sagkyndige i denne Sag og nærmest interesserede i den, mener burde prøves. En stor Del af de paagældende Landbrugsforeninger have holdt Møder om denne Sag, først i Efteraaret og nu i Februar Maaned; og der har straks vist sig Stemning for denne Sag, og de have ogsaa været villige til at bringe ret betydelige Ofre for at sætte Sagen i Gang, forudsat at Staten ogsaa vil bidrage sit. Man har ført Underhandlinger med forskellige Dampskibsselskaber, som omtalt ved 2den Behandling. Det forenede Dampskibsselskab har ikke vist sig villigt; men baade et dansk og et fremmed Selskab have vist sig villige dertil, under Forudsætning af en Statssubvention omtrent af den Størrelse, som nu ligger for. Naar dette er foreslaaet, er det ikke Meningen at sige, at den ubetinget skulde komme til Anvendelse, det har

været vor Mening, at ville stille den til Regeringens Disposition, saaledes, at hvis Selskabet dannes paa en saadan Maade, at Regeringen mener, at der er Udsigt til, at denne Virksomhed kan drives hensigtsmæssigt saaledes, at der kommer noget ud af det, skal Regeringen være bemyndiget til at give Subventionen. Det ligger altsaa i Regeringens Haand; vi kunne ikke paa det nuværende Stadium sige, hvorvidt Betingelserne ere til Stede for at anvende Subventionen med Nytte, men den stilles til Disposition, som det saa ofte har været Tilfældet under lignende Forhold. Vi mene ikke, at vi endnu herfra have Betingelserne for at kunne sige mere over, hvorvidt Anvendelsen i det givne Tilfælde vil være berettiget eller ikke.

Jeg vil saa, inden jeg gaar over til det sidste Endringsforslag, jeg vil omtale, nævne et Samraad, vi have haft i Udvalget, angaaende den saakaldte Sultekur paa Korsør Arbejdsanstalt. Ærede Medlemmer ville erindre den opsigtsvækkende Sag angaaende Forholdene paa Korsør Arbejdsanstalt. Udvalget har ment, at det maatte ligge uden for dets Opgave, at komme nærmere ind paa en Kritik af Forholdene paa denne Anstalt. Kun et Punkt have vi ment, at det var vor Pligt at tage op, det var Anvendelsen af den saakaldte Sultekur som Tvangs- og Straffemiddel paa Arbejdsanstalten. I Henhold til Anstaltens Reglement kan der idømmes Lemmerne den saakaldte Sultekur, det vil sige indskrænket Kost. Dette kan idømmes for meget lange Tidsrum, ja indtil 2 Maaned; og man har for Resten et enkelt Eksempel paa, at den er bleven anvendt i 65 Dage, og det var endda over for en 63aarig Mand. Det er et saa langt Tidsrum, at allerede det maatte vække en Formodning om, at der her er Forhold til Stede, som ikke ere ganske medholdelige. Sultekuren bestaar i $\frac{1}{4}$ Pot stummet Mælk, 1 Kop The og $1\frac{1}{2}$ Pund Brød. Reglementet for Anvendelsen af Vand og Brødstraffen giver 2 Pund; det vil altsaa ses, at det virkelig er en meget indskrænket Kost, der her er Tale om. Vel siges der i Reglementet, at naar Middagsmæden undrages de Lemmer, der itendes denne Straf, kan der gives dem i anden tilstrækkelig Mad til at mættes med; men efter Lemmernes Forklaringer, som ere bekræftede af Inspektøren — vi henholde os kun til de Forklaringer, som ere bekræftede af Anstaltens Inspektør — maa det indrømmes, at der ikke altid er givet saadan tilstrækkelig Kost ved Siden af, saa de have maattet nøjes med denne Kost, om hvilken det nok synes mig, at det popu-